

*Sygn. akt VIII C 1117/13*

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**Dnia 2 października 2013 r.**

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie następującym:

**Przewodniczący:** SSR Urszula Sulima

**Protokolant:** Alicja Winiarska

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.**

przeciwko **E. G.**

o zapłatę

**oddala powództwo.**

## UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 maja 2013 r. strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej E. G. kwoty 290 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie podała, że pozwana zawarła z pierwotnym wierzycielem (...) S.A., działającym poprzednio pod nazwą (...) S.A., umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych- usługi (...). Po upływie 10 dni pozwana złożyła jednak oświadczenie o rezygnacji z umowy, co w myśl § 8 ust. 2 regulaminu wykonywania usługi stanowiącego integralną część umowy, spowodowało naliczenie jednorazowej opłaty wyrównawczej w wysokości 290 zł, wyliczonej jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony a opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu, proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia trwania umowy oraz zsumowana z opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony. Strona powodowa podała również, że w dniu 1 sierpnia 2012 r. pierwotny wierzyciel (...) S.A. we W. dokonał na jej rzecz przelewu opisaną wyżej wierzytelności. Wskazała, że kierowane do pozwanej wezwania do zapłaty należności okazały się bezskuteczne.

W dniu 21 maja 2013 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 21).

We wniesionym sprzeciwie pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu przyznała, że zawarła z poprzednikiem prawnym strony powodowej opisaną w treści pozwu umowę, zarzuciła jednak, że swoje oświadczenie złożyła pozostając w błędzie co do kontrahenta umowy. Podała, iż był przekonana, że ofertę składał jej dotychczasowy operator, tj. (...) S.A. Poprzednik prawny strony powodowej przedstawiając się podczas rozmowy telefonicznej jako „telekomunikacja dzień dobry” nie zaznaczał bowiem, że był

odrębnym od (...) S.A. podmiotem. Wobec powyższego pozwana podała, że pismem z dnia 25 marca 2012 r. zwróciła się do strony powodowej o uznanie umowy za nieważną jako zawartą pod wpływem błędu.

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 15 grudnia 2011 r. pozwana E. G. zawarła z (...) S.A. we W. umowę o świadczenie usługi abonamentu telefonicznego (...).

Podpisując egzemplarz umowy, pozwana oświadczyła, że otrzymała łącznie z egzemplarzem umowy inne dokumenty stanowiące jej integralną część: Regulamin wykonywania usługi (...) przez (...) S.A. dla abonentów, Cennik, Regulamin promocji oraz wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

**Dowód:** -umowa o świadczenie usługi (...), k. 11;

-oświadczenie abonenta z dnia 21.12.2011 r., k. 41.

Umowa została zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa, po wcześniejszym telefonicznym złożeniu pozwanej propozycji zawarcia takiej umowy.

**Bezsporne.**

Zgodnie z § 8 ust. 2. Regulaminu wykonywania usługi abonament telefoniczny przez (...) S.A. wysokość opłat pobieranych przez operatora za świadczone usługi określona była w cenniku obowiązującym w chwili wykonywania usługi.

Pozwana nie złożyła podpisu pod Regulaminem. Podpis taki nie został także złożony pod tekstem Cennika.

**Dowód:** -Regulamin wykonywania usługi abonament telefoniczny przez (...) S.A., k. 13;

-Cennik, k. 12.

W dniu 12 marca 2012 r. (...) S.A. wystawiła pozwanej notę obciążeniową na kwotę 290 zł z tytułu odstąpienia przez nią od umowy, wskazując, że złożenie takiego oświadczenia po upływie 10 dni od dnia zawarcia umowy nie spełniało wymogów z ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. (...) S.A. wskazała przy tym, że zgodnie z § 8 ust. 2. Regulaminu Świadczenia Usług, została naliczona jednorazowa opłata wyrównawcza wyliczona jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, a opłatą aktywacyjną przewidzianą w Cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu.

**Dowód:** - nota obciążeniowa, k. 14.

Pismem z dnia 25 marca 2012 r., doręczonym w dniu 27 marca 2012 r., pozwana wniosła o uznanie zawartej w dniu 15 grudnia 2012 r. umowy za nieważną jako zawartą pod wpływem błędu. Podniosła, że tele- marketer reklamujący ofertę przedstawił się w sposób sugerujący, że reprezentuje (...) S.A. Pozwana zatem była przeświadczona, iż ofertę składał jej dotychczasowy operator. W związku z powyższym oświadczyła, że na skutek pokretnych działań marketingowych (...) S.A. podjęła niewłaściwą decyzję. Zakwestionowała również obciążenie jej kosztami w kwocie 290 zł z powołaniem się na postanowienia regulaminu, bowiem żadnego regulaminu nie otrzymała.

**Dowód:** -pismo z dnia 25.03.2012 r. wraz z dowodem doręczenia, k. 26-28.

W dniu 1 sierpnia 2012 r. (...) S.A. we W. podpisała tekst umowy przelewu, przysługujących jej wierzytelności wobec dłużników wymienionych w załączniku nr 1 do umowy. Jako cesjonariusza wskazano stronę powodową (...) Sp. z o. o. we W.. Na umowie brak jest podpisu cesjonariusza. W treści umowy podano, iż (...) S.A. działała poprzednio pod firmą (...) S.A.

**Bezsporne.**

(...) S.A. zawiadomiła pozwaną o dokonaniu cesji wierzytelności na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. we W..

**Dowód:** -zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności, k. 15.

Pismem nadanym w dniu 20 września 2012 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 290 zł w terminie 5 dni.

W odpowiedzi pozwana podniosła, iż dochodzona przez stronę powodową wierzytelność nie istniała, bowiem umowa nie została zawarta w sposób zgodny z prawem.

**Dowód:** -wezwanie do zapłaty wraz dowodem wysłania, k. 16-18;

-pismo z dnia 01.10.2012 r. wraz z dowodem doręczenia, k. 29-30.

Jedynym współnikiem strony powodowej jest spółka (...) S.A. (obecnie (...) S.A.).

**Bezsporne.**

**Sąd zważył, co następuje:**

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że strona powodowa nie wykazała, ażeby doszło do przeniesienia na jej rzecz wierzytelności, która miała przysługiwać spółce (...) S.A. Ponieważ jedynym współnikiem strony powodowej jest spółka (...), zawarcie przez oba podmioty umowy przelewu wierzytelności, jako czynność prawna między współnikiem a spółką, wymagała zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności (art. 173 § 1 k.s.h.). Przedłożony zaś egzemplarz umowy został podpisany jedynie przez osoby uprawnione do reprezentacji cedenta. Przelew wierzytelności nie może być zaś skutecznie dokonany w drodze jednostronnej czynności prawnej (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 listopada 2006 r., I ACa 1043/06, LEX nr 269589; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 17 września 1945 r., C III 445/45, OSN 1945, nr 46, poz. 13, PiP 1946, z. 3, s. 139). Jeżeli zaś doszłoby do zawarcia jedynie ustnej umowy przelewu wierzytelności, to zgodnie z art. 173 § 1 k.s.h., byłaby ona nieważna.

Wskazać również należy, że aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana – przez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność (zob. J. Mojak [w:] Kodeks cywilny. Komentarz, t. II, pod red. K. Pietrzykowskiego, Warszawa 2009, s. 135; K. Zagrobelny [w:] Kodeks cywilny. Komentarz, pod red. E. Gniewka, s. 918). Nie sposób zaś uznać, aby w rozpoznawanej sprawie wymaganie to zostało spełnione, gdyż cedent w umowie przelewu powołał się jedynie na wierzytelność określoną w Załączniku nr 1, którego jednak strona powodowa do pozwu nie przedłożyła. Na podstawie złożonych przez stronę powodową dokumentów nie sposób więc ustalić jakie wierzytelności były objęte umową.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że w ocenie Sądu, wierzytelność dochodzona pozwem w ogóle nie powstała. Zgodnie bowiem z art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z dnia 3 sierpnia 2004 r.) obowiązującym w chwili podpisania umowy, w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

W orzecznictwie jako niedozwolone uznane zaś zostało postanowienie umowne, zgodnie z którym opłata wyrównawcza obciążająca abonenta w razie rezygnacji przez niego z usługi przed wygaśnięciem umowy jest wyliczana, jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony a opłatą

aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu (por. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 kwietnia 2012 r., XVII Amc 323/12). Na taką zaś treść postanowienia umownego powoływała się strona powodowa. Ze złożonych jednakże dowodów (umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, cennika oraz regulaminu) w ogóle nie wynikało, aby przewidziano prawo do obciążenia konsumenta opłatą wyrównawczą wyliczoną w powyższy sposób. Nie stanowił o tym w szczególności przywołany w nocie obciążeniowej § 8 ust. 2 Regulaminu. Z tego też względu jak również z uwagi na rozbieżność w zakresie firmy przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, Sąd powziął uzasadnione wątpliwości co do faktycznego okazania i doręczenia pozwanej dołączonego do pozwu Regulaminu wykonywania usługi abonament telefoniczny przez (...) S.A., zwłaszcza, że z treści oświadczenia abonenta wynikało, iż okazany rzekomo miał zostać Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...). Nadto ani załączony do pozwu Regulamin ani Cennik nie zostały zaakceptowane przez pozwaną własnoręcznym podpisem. Podkreślić zaś należy, że ciężar udowodnienia wysokości oraz sposobu wyliczenia żądanej kwoty spoczywał, w myśl art. 6 k.c., na stronie powodowej.

Ponadto wskazać należy, iż art. 86 § 1 k.c. przewiduje możliwość uchylenia się od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli pod wpływem podstępnej drugiej strony. Już sama firma pod jaką działał operator usług telekomunikacyjnych, z którym pozwana zawarła umowę, wprowadzała w błąd potencjalnych abonentów. Nazwa (...) jest bowiem jednym z potocznych określeń używanych w stosunku do przedsiębiorcy jakim jest (...) S.A. - monopolista na rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych. Uzasadnione było zatem przeświadczenie pozwanej, iż osoba kontaktująca się z nią jest pracownikiem (...) S.A. Wskazać przy tym należy, iż w zasadzie wyłącznie kontaktowano się z abonentami (...) S.A. Sama zatem forma kontaktu oraz adresaci oferty w połączeniu z podaniem firmy operatora na początku rozmowy wskazywać może, iż intencją (...) S.A. było wywołanie błędnego przekonania wśród rozmówców, że oferta dotyczy usług oferowanych przez (...) S.A. Słowa „dzień dobry” stanowią zaś najczęściej używane powitanie. Mając przy tym na uwadze, że operator (...) S.A. był szerzej nieznanym, użycie słów „telekomunikacja dzień dobry” skierowanych do długoletniego klienta operatora (...) S.A. od razu sugerowało, że rozmowę telefoniczną prowadzi przedstawiciel (...) S.A., proponując zmianę warunków już istniejącej umowy. Kontakty telefoniczne przedstawicieli wszystkich operatorów z własnymi klientami związane z propozycjami korzystnych dla nich pakietów są też powszechnie przyjęte. Powyższe usprawiedliwia, zdaniem Sądu, zachowanie pozwanej, która w sposób niedostatecznie wnikliwy zapoznała się z treścią przedłożonej jej umowy. Powszechne jest bowiem zjawisko, że przy zawieraniu kolejnej umowy z tym samym operatorem, po uprzednim zapoznaniu się z ofertą prezentowaną telefonicznie, klienci nie czytają wszystkich postanowień umowy (zwłaszcza postanowień wstępnych opisujących strony umowy) działając w zaufaniu do tego operatora. Skoro zatem pozwana była przeświadczona, iż zawierała umowę z (...) S.A. oczywistym było, że nie skupiała się na kwestiach pobocznych zawartych w umowie, a jedynie istotnych elementach dotyczących świadczenia stron. Nadto, co również należy wskazać, firma poprzednika strony powodowej została w umowie zaprezentowana w sposób mało czytelny - zdecydowanie mniejszą i mniej wyraźną czcionką - w porównaniu z nazwą (...) S.A.”

Uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli, które zostało złożone innej osobie pod wpływem błędu, następuje zaś przez oświadczenie złożone tej osobie na piśmie (art. 88 § 1 k.c.). Na mocy art. 88 § 2 k.c. uprawnienie do uchylenia się wygasa w razie błędu z upływem roku od jego wykrycia. Bez znaczenia dla skuteczności uchylenia się od skutków prawnych wadliwego oświadczenia woli są sformułowania użyte przez uchylającego się w złożonym oświadczeniu. Koniecznym jest jedynie użycie sformułowań, z których jasno i w sposób nie budzący wątpliwości wynika wola unieważnienia dokonanej czynności prawnej. Pozwana w piśmie z dnia 25 marca 2012 r. jasno taką wolę wyraziła powołując się na fakt wprowadzenia jej w błąd.

Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności powództwo, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu w całości. Jednocześnie Sąd nie orzekł o kosztach postępowania, jako że pozwana w toku procesu żadnych kosztów nie poniosła.

W tym stanie rzeczy, orzeczono, jak w sentencji.